

GLAS BUŠEVCA

Br. 9 srpanj 1970

Prosvjeta Bogu
u radu je spas

Prosvjetom k slobodi

jedini put koji vodi

hrvatsko-seljačko prosvjetno i dobrovoljno društvo

"Seljačka sloga" u Osijeku.

Budimo svoji svaki na svome
stijmo složno društveni dom.

K sobječnosti, miru i slobodi
Prosvjeta jedini put nas vodi,
Alb čemu braćo doći do toga,
Treba nam društvo "Seljačka sloga"

Robovi više ne ćemo biti,
U sljepoći, suze ne ćemo liti,
Pacima mrenu, okove snogu,
Dokivojmo društvo "Seljačku slogu"

"Sloboda, mir, pravda, da vlada!
Sirotinja više, da ne strada,
Sobječnost treba, da nas vodi!
K seljačkoj slozi, našoj slobodi,

Slobodu, mir, pravdu graditi treba,
Otar nam uvijek govori s neba,
"Djeca ste moja! — — — Paš nudi toga,
Osnovano društvo "Seljačke sloge."

6/11 1925

Osijek
Milo Đelić

"Seljačka sloga" Osijek.

INFORMATIVNI BILTEN MJESNE KONFERENCIJE SSRN BUŠEVEC
GODINA VII ..... 12. VII 1970. Br.9
IZDAVAČ: OGRANAK "SELJAČKE SLOGE" - BUŠEVEC
UPRAVNI ODBOR I ODBOR ZA PROSLAVU 50. GODIŠNJICE DRUŠTVA
List izlazi povremeno

TEBI KOJI SLAVIŠ !

Tamo u dolini , u Turopolju,
tu je moje selo ponosno , slavno
Zvona mu zvone , puci ga slave.

Ja ljubim tvoju grudu selo moje
Ti prah nikad nećeš biti,
već ako jednom moraš nestat,
u zvезде tebe ćemo sliti.

Zemljo preorana i znojem
zalivena, ti si bila melem
djedovskih nam rana.

U tebi Sloga se rodi,
pedeset ljeta već živi.
Slogo rodni kraj ti kliče.
Tvoj Buševac tebi pjesme
pjeva, k tebi hrli , tebi
Slavu više.

Buševac, u tebi nam je čast
u tebi nam je slava.
I lovori i darovi
i pobjede i padovi
u tebi s nama su se rađali.

I sve je to naše,
Buševac mi smo tvoj dah.
Neka se čuju fanfare do neba.
neka zvone sva zvona
i svi neka znadu za
našu Slogu pola vijeka
ona tu živi

Pola vijeka Buševac vodi
Vodi nas Sloga tvoji smo
mi Buševljani
Tvoja je ruka sigurna
kraj tebe nema poraza.

Marija Sever

PRVO HRVATSKO SELJAČKO PROSVJETNO DRUŠTVO
"SELJAČKA SLOGA" U BUŠEVCU

Prije pedeset godina osnovano je u Buševcu prvo hrvatsko seljačko prosvjetno i dobrotvorno društvo "Seljačka sloga". To društvo, koje se zbog svojih naprednih ideja proširilo po hrvatskim selima, odigralo je vrlo zapaženu ulogu u političkom životu ondašnjih sela i mobiliziralo u svoje redove najnaprednije seljačke snage. Da je takvo društvo osnovano najprije baš u Buševcu, treba zahvaliti prvenstveno tadašnjoj društvenoj situaciji u selu i naprednim sljedbenicima Radićevih ideja, koji su aktivno djelovali u svojoj sredini.

Na samom početku stoljeća imamo prva izrazitija kretanja u društvenom životu sela. U to vrijeme u selu postoje "guslači", zatim prvi članovi Hrvatskog književnog društva sv. Jeronima, koji pretplatom redovno dobivaju pučka izdanja, postoje redovni čitaoci Radićevog tjednika "Dom", a 1900 stvara se Vatrogasno društvo. Djelatnost tog društva nadilazi njegov naziv, i ona popunjava prazninu koja se osjeća. U okviru DVD - a osniva se tamburaški zbor, a 1905. godine Seoska knjižnica. Kad su braća Radići 1905. osnovali Hrvatsku pučku seljačku stranku (HPSS) u selu se javljaju prvi pristasaše, koji, čitajući novine šire Radićeve ideje. Od posebnog je značenja za selo bilo otvarenje pučke škole 1908. g. i osnivanje organizacije HPSS 1911. g. Osnivači te organizacije a ujedno i inicijatori kasnijeg osnutka "Seljačke sloge" bili su Josip Robić - Kolar, Ivan Robić - Šerežan, Mato Robić (Matuša) i Ivan Robić (Ivanov). Intenzivan društveni i politički život prekinuo je Prvi svjetski rat (1914-1918), koji je iz sela odveo najaktivnije članove. Po završetku rata obnavlja se društveni rad i već 1919. g. seosko rukovodstvo HPSS-a razmišlja o osnivanju jednog seljačkog kulturno-prosvjetnog društva, koje bi isključivo radilo na prosvetnom i gospodarskom polju. Misao je dozrijevala i 18. travnja 1920. saziva Josip Zubek, na poticaj odbora HPSS-a, osnivačku skupštinu "Seljačke sloge". Odaziv je bio velik i zaključak o osnivanju društva donijet je jednoglasno. O osnutku društva obaviješteno je i vodstvo HPSS-a, u Zagrebu, i zajednički s njima napravljen je i statut društva. Statutom je određen naziv društva sa sjedištem u Buševcu (čl.1.) i program društva: jačanje seljačke samosvijesti, ljubav i sloga, unapređivanje, povezivanje s inteligencijom, rješavanje međusobnih sporova bez suda, pomoć kod osnivanja zadruga itd. (čl. 2. i 3.). U okviru društva osnovane su razne sekcije, preuzeta je knjižnica od DVD-a, osnovan je "Sud dobrih i poštenih ljudi", koji je vrlo autoritativno radio, a već 1923. izvedena je i prva dramska predstava. Pjevački i tamburaški zbor aktivno radi i nastupa i ubraja se među najbolje seljačke zborove. Godine 1929. "Obznanom" je rad društva zabranjen. Međutim mrtvilo ne traje dugo. 1933. g. kotarski načelnik u Velikoj Gorici, nakon dugog uvjeravanja i molbi, odobrava, da se u selu osnuje Sportski klub "Seljak". Pravilnikom kluba je predviđeno da se mogu osnovati razne sekcije.

Ime društva je samo varka. Obnavlja se ranija aktivnost, tako da se samo u razdoblju od 1935 - 1938 daje oko 30 predstava u selu i okolici. Kad se 1939. g. politička situacija promijenila, društvo mijenja svoje ime ponovno u "Seljačka sloga" zadržavajući sve sekcije uključujući i nogometnu, koje djeluju sve do početka rata. U početku rata najnapredniji članovi osnivaju prvu partijsku ćeliju, a 1942. odlaze prvi članovi u rat. U II svjetskom ratu, boreći se u redovima partizana, članovi "Seljačke sloge" nisu iznevjerili svoje napredne ideje. Oko dvadeset članova ovog društva dalo je svoj život u ratu za domovinu.

Nakon rata obnovljena je "Seljačka sloga" 1950. godine.

Te godine otvoren je u selu veliki Zadrugni dom i prorađeno kino u selu. Društveni život je dobio veliki zamah.

Dramski ansambl-OSS daje predstavu svake godine. 1951.

Selo dobiva električnu struju a 1953. gradi Vatrogasni dom. U okviru "Seljačke sloge" osniva se 1955. Narodno sveučilište, koje zbog pomanjkanja sredstava, a nakon uspješnog jednogodišnjeg rada, prestaje postojati. U selu,

danas djeluje desetak drugih društveno-političkih organizacija, među kojima i ogranak "Seljačke sloge" 1967. g.

OSS izvodi rekonstruiranu starinsku Turopoljsku svadbu (ponovljenu 1968. i 1969.) a dramski ansambl afirmira se u hrvatskim i jugoslavenskim okvirima svojim nastupima na republičkim festivalima dramskih amatera u Drnišu (1968.) i Korčuli (1969.) i na Hvarskom festivalu amatera Jugoslavije (1969.)

Danas je ogranak "Seljačke sloge" jedan od najvećih i najaktivnijih društveno-političkih organizacija u selu. Radi u niz sekcija, izdaje od 1964. g. svoj "Godišnjak" i bilten "Glas Buševca". Zbog svoje aktivnosti i naprednih stremljenja uživa široku podršku sela i drugih društveno-političkih faktora u našoj komuni, držeći se stalno svog osnovnog načela: širiti kulturne horizonte seljaka i aktivirati ga na kulturnom i gospodarskom polju.

Ivan Rožić

ULOGA I RAD OGRANKA "SELJAČKE SLOGE"
U BUŠEVCU OD 1939 - 1942 NA GOSPODARSKOM

POLJU

Posljedicom kulturno - prosvjetnog rada u selu Buševcu od osnutka sportskog kluba "Seljak" u 1933. godini do 1939. god. kada je obnovljen rad ogranka "Seljačke sloge", kroz razne sekcije kao : npr. nogomet, dramsku, pjevačku i tamburašku sekciju, u obnovljenom radu ogranka "Seljačke sloge" proširen je rad raznih odbora. Osnovani su odbori za komasaciju sela, za održavanje sijela i predavanja, za kućnu knjižnicu i druge.

Radom tih odbora pokrenuta su mnoga gospodarska pitanja sela. Odbor za komasaciju sela pokrenuo je i radio na tome, da se prošire neke ulice npr. sadašnja Kolodvorska, što je djelomično i učinjeno, za tim i Petrova ulica i da se otvore nove ulice, od Malčeve ulice kroz vrtove do Vintera na cestu, i od Rožinca do ceste uz kuću pok. Mije Bartolin (Tamburaškin) ili uz Kovačevićeve. Ti problemi su i danas aktualni i kad bi bilo moguće otvoriti te dvije ulice svi bi ti vrtovi dobili na velikoj vrijednosti time što bi nastala nova dvorna mjesta, a osim toga sela bi dobila moderniji izgled i lijepe saobraćajnice. Isto tako je bilo razgovora da se Malčeva ul. proširi zamjenom zemljišta za dvorna mjesta. Kasnije po potrebi i volji interesenata mogla bi se ulica od Vintera do Malčeva produžiti kroz Luku, te bi tamošnji vlasnici zemljišta dobili više dvornih mjesta. Isto tako i Petrova ulica trebala se proširiti, a pošto tu imade mnogo vlasnika zemljišta na kojima su izgrađene gospodarske zgrade no u ondašnjim prilikama to je bio nerješiv problem, te je odbor stao na stanovište da se ta ulica uredi i živice suze na najmanju moguću mjeru.

Isto tako ti odbori u ogranku "Seljačke sloge" dali su ideju, da se zamjenom ili kupnjom zemljišta osigura izgradnja vatrogasnog bunara u središtu sela i to uz tu zamišljenu novu ulicu od Rožinca do ceste. Bunar bi bio velikog kapaciteta, a motor i štrcaljka bi se spustila u bunar nekoliko metara ispod površine, tako da bi bila dovoljno jaka za obranu od eventualnog požara više od polovice sela. Ti problemi su možda i danas aktualni o čemu bi trebalo razmisliti.

Odbori su dali ideju da se izgradi ambulanta i kupaoonica na mjestu sajmišta uz među Bartolina.

Odbor za kućnu knjižnicu organizirao je rad kućne knjižnice tako da je svaki zainteresirani član ogranka "Seljačke sloge" mogao besplatno dobiti knjigu i bio je dužan da je pročita i ispriopovijeda kratki sadržaj knjige na jednom, za tu svrhu pripremljenom sastanku. Osim toga bio je dužan da knjigu čuva i da je posuđuje drugima.

Radom tih odbora, a i ostalih članova ogranka "Seljačke sloge" pokrenuta je i osnovana "Seljačka nabavno-prodajna zadruga", koja je svojim cijenama učinila znatne novčane uštede, jer je poslovanje zadruge bilo u prosjeku do 30% jeftinije od ondašnjih trgovaca. Nadalje organizirano je sabiranje mlijeka. Tako je na pr. 1940. godine bilo sabrano i predano u Zagreb 152.259 litara mlijeka (vrijednosti od 294.940 ondašnjih din) što je također bio jedan novi vid prihoda za selo.

Osim ovih i raznih drugih akcija, pokretane su i organizirane razne humane akcije: pokretanje raznih sabirnih akcija za pomoć postradalim obiteljima, pokretanje akcija za kupnju zemljišta od kneza Thurn Taxa za bezemljaše u Buševcu, organiziranje zadruga za osiguranje stoke i osnivanje suda dobrih i poštenih ljudi, čijim radom su sačuvana mnoga sredstva koja bi bila utrošena na parničenje preko sudova.

Mnoge akcije i zamisli nisu ostvarene jer su ustaše na početku rata zabranile rad ogranka "Seljačke sloge" i imovinu zaplijenila.

Ivan Katulić

USPOMENE IZ BUŠEVCA

Obavezali su me i moram reći nekoliko riječi o najljepšem periodu svog života, premda bih to i nadalje najradije sačuvao u svom srcu kao najdražu uspomenu.

Buševac došao sam kao mladi prosvjetni radnik, za ono vrijeme "gospon učitelj", krajem 1932. godine.

U mladenačke snage, elane, ideala, volje rad i svjestan da sam "ugrabio dobro mjesto" (To je bio i onda problem kao i danas) nastojao sam da se uklopim u novu sredinu, koja me je vrlo brzo i prihvatila, jer su osjetili da sam njihov.

Što se tiče rada u školi nisam imao problema, jer su prije mene radile već od osnutka škole 1908. godine prosvjetni radnici, kojima bi se mirne duše mogao podići spomenik, a naročito učiteljici Medvešak Ivki, koja je kroz 18 godina svog rada odgojila, a ne samo obrazovala generacije Buševčana, koji nisu mislili samo na "hljeb svoj nasušni" nego su mislili daleko više na procvet svoga sela i na svoju užu i širu domovinu.

Nepismenih u selu nije bilo, osim iznimke koje potvrđuju pravilo, i naravno da sam kao mlad čovjek morao da se ispuvam na drugim područjima.

Sklon društvu i društvenom životu vrlo brzo sklopio sam prisno prijateljstvo s nekoliko mladića među kojima naročito spominjem Katulić Ivana (Štefinovog i Tomšić Radivoja - Bracu, pa smo uz ugodnu drugarsku zabavu razmišljali i o tome kako bi se naše lijepo selo opet probudilo na život, koji je proglašenjem diktature 1929. gotovo potpuno zamro, osim vatrogasnog društva, koje je također silom prilike samo životarilo, i ako je prijašnjih godina bilo nosilac mnogih kulturno-prosvjetnih aktivnosti u selu.

I ako je svaki drugi plemeniti rad bio zabranjen, diktatori su ipak ostavili jedan mali prozorčić otvoren, a to je sport, jer nisu mislili da bi mogli biti s te strane ugroženi.

Mi smo se uhvatili upravo za tu slamčicu i nakon mnogih peripetija i natezaja, o čemu ću (obečavam) napisati poseban članak uspjelo nam je osnovati sportski klub "Seljak"

Stoga ne treba dvojiti, da smo vrlo lako u to društvo okupili gotovo sve mladiće sela.

Idući da su naša pravila bila vrlo vješto sastavljena, na- skoro smo iza nogometa osnovali i muški pjevački zbor, koji možda bio na nekoj umjetničkoj visini, ali je bio značajan zato, jer su se onih nekoliko pljesnivih diktatorskih godina mladići uživljavali na način iz predhistorijskog doba.

Nakon nekoliko utakmica kojim su sudjelovale i seoske djevojke i ako je to bilo skandalozno gledati dečke u mini-gačicama, uspjelo nam je da osnujemo mješoviti pjevački zbor. Teško je to bilo, jer su mnoge mame, tete, strine i susjede provele nekoliko sati pod prozorom sobe, gdje smo održavali probe, da se curama ne bi što dogodilo, odnosno da bi imale o čemu pričati.

Kazališnu dramsku ili kako smo onda zvali dilitantsku grupu, osnovali smo vrlo brzo. Još i danas me začuđuje da smo uspje- li postaviti na pozornicu "Graničare" u kojemu je obavezan masovni nastup.

Pozornicu, zas-ave, dvoranu i cijelu organizaciju izveli smo tako da bi nam i danas mogli profesionalci zavideli.

Time je otvor-put za daljnji rad i kad je diktatura ukinuta i malo se slobodnije disalo, društvo je razvilo rad u kojemu bi mu i mnogo veća mjesta zavidela.

Pjevači, tamburaši, glumci radili su samoprjegordo, čak i bo- lje nego da su za taj rad plaćeni, a bilo je više slučajeva gdje su vrlo rado platili kaznu za disciplinski prestupak, samo da bi smijeli biti u društvu s nama.

Da nekako i simbolički potvrdim da pripadam selu u kome živim, oženio sam se sa djevojkom iz sela s kojom sam se razvrstao i mislim da bi ovdje prekinuo "memoare" dok se ne završi ta idila.

(Nastavak u slijedećem broju)

Mihatović Matija

KAKO SMO PREDRIBLALI SRESKOG NAČELNIKA?

Našim mladim je to uopće čudno pitanje, jer danas bi za ista djela dobili diplome i nagrade, za koje se onda dobivalo ukore, zatvor, a eventualno i batine.

Budući da "Seljačka sloga" nije smijela raditi izmudrili smo neka pravila, kakva ni Bog do onda nije izmislio.

Dobili smo, ne znam od koga, pravila nogometnog kluba, a uz poznatu dovrtljivost i intelegenciju Buševčana nametali smo toliko pridodataka, da se ni sreski nije u tom mogao snaći.

Buševčani su od vjkada poznati pečenjari, a Buševljanke specijalisti za gibanice i tako smo zamijesili dobru gibanicu

bez maka, rožički i orejov, da ju je gospodin sreski progutao. Dok je on još probavljao ono što smo mu servirali, mi smo već razvili rad strogo po pravilima, koje je odobrio.

Kad se je malo ohladio, znao nam je poslati u vrijeme održa- vanja sastanka žandare koji su strpljivo stajali pod prozo- rom i čekali da mi završimo našu seonsu.

Nije to uvijek bilo tako jednostavno kako sam opisao. Održavali smo mnogo zabavi, priredbi i sastanka za koje je trebalo iskati dozvolu, i ja kao "režinski čovjek" morao sam intervenirati da se dozvoli.

Usprkos toga plaćali smo kazne, išli na preslušavanja, a predsjednik društva Katulić Ivo zaradio je i zatvor. Nije ga odsjedio jer je društvo i selo bilo tako složno, da smo mjesto predsjednika poslali u zatvor nekoliko stotina prastarih dinara. Da ne bi naslov ovog članka ostao neobjašnjen, moram reći i to da smo vječno "bojac bili" s vlašću, jer nam nikad nisu vjerovali i ako smo se znali dobro kamuflirati.

Kad je kasnije došla na vlast naša dugo željena "seljačka vlada", nije nam bilo išta lakše, jer smo ih mi već prerasli, a za izvršioca kazni nad našim nedjelima ostao je isti sreski načelnik, samo se od 1938. godine prozvo kotarski predstojnik.

Jer smo bili mladi i poletni, nismo se bojali ni načelnika ni predstojnika, ni pape ni žandara i zato je u ono vrijeme društvo čvalo, a selo Buševac služilo je i dalje kao primjer drugim mjestima u kotaru i u cijeloj domovini.

Bilo je tu raznih razmimoilaženja u politici, načinu rada itd. bilo je ljudi kao i vagdje koji su kočili rad i podmetali klipove, ali uglavnom Buševac i danas osvjetljava svoje lice s ponosom slavi 50 - godišnjicu aktivnog rada.

Vjerujem da je i prije toga to selo živjelo životom, na za sebe nego i za zajednicu, makar o tom nema historijskih podataka. Vjerujem to zato, jer u današnje vrijeme huligana, hipija, prijateljica noći i kako se sve one zovu, još uvijek ima lijepi broj ljudi koji svim srcem prijanjaju uz rad i koji se upravo uživljavaju za svoje selo.

Da se vratim na naslov ovog članka: Danas nema sreskih načelnika, predstojnika i žandara i zato nam je rad daleko bolši.

Danas ne moramo nikoga driblati, ali pazimo da nas u ovojeri Opela, Mercedesu, Nsu-a i Pejeuta ne bi upravo oni driblali. Želio bih samo to da selo u kojem sam proživio najljepše godine života ostane na onom nivou, kakav si je stvoril kroz mnogo godina.

Lijepo kuće pune najmodernijih kućanskih aparata, mladi školovani i kvalificirani ljudi, televizori, traktori i asfalt to je danas Buševac. A ipak nisu zaboravljene ni pohaće, ni pisane gibanice ni foringaši ni sve drugo iz starih vremena.

Ne zaboravimo to nikad. Ne zaboravimo ni sreske načelnike, komeše i kako su se sve zvali, jer tek uspoređujući staro s novim, možemo uvidjeti da nam je ipak danas ljepše i bolje. Svakako da selu koje volim, i koje je i mene voljelo i danas voli, želim ne dobro, ne lijepo, nego najljepše i najbolje.

Matija Mihatović

LJEPO TI JE TUROPOLJE

Ljepo ti je Turopolje , zemlja bogata,
po njoj šeta Turopoljka , krasna djevojka,
crven rubac, bjelo lice, plave očice,
kao simbol trobojnice naše Hrvatske.

Ljepo ti je Turopolje , slavno , ponosno.
Tuda jaši mladi junak, mlada djevojko:
konja jaši , pjeva gromko, veselo:
Ljubim tebe, Turopoljko , krasna djevojko!

Za njim ide mlada djeva brzim korakom:
Počekaj me, mlad-junače, idem ja s tobom!
Metni mene na svog konja , idemo na put,
kroz naše divno Turopolje v Turopolski Lug.

Tamo ptice krasno poju , ko u raju baš,
tamo mene srce vuče, to ti dobro znaš!

Ljepi su ti Turopoljci , tanki , visoki,
zemlju oru, vince piju, pa su veseli:
ljepe su ti Turopoljke , sitne živahne,
žito žanju , vince piju, pa su crvene.

Daleko je Turopolje , preko mora -tam!
Tam ću doći, jednog dana, ja to dobro znam.
Prebrodit ću sinje more, vodu duboku,
zagrlit ću Turopoljku , krasnu djevojku!

Nada Bobesić, Sudbury, Canada

=====

UPRAVO IZAŠIO IZ ŠTAMPE UPRAVO IZAŠLO IZ ŠTAMPE UPRAVO IZAŠLO
SABRANA DJELA J A N K A M A T K A:
MOĆ ZEMLJE, TAJNA, ŽRTVA, DRAGULJI I STRASTI, SVJETLO UGASLIH
OČIJU.

=====

AKO NISTE, KUPITE KNJIGU:

"ŽENIDBA TUROPOLJSKOG PLEMENITAŠA VIDA LACKOVIĆA"

OVA KNJIGA JE USPOMENA NA NAŠE STARE OBIČAJE,
ZATO JE PRIGODAN DAR ZA POKLON.

PRETPLATITE SE NA ČASOPIS " K A J "

ČITAJTE I ŠIRITE VELIKOGORIČKI LIST

ČITAJTE G L A S B U Š E V C A

TUROPOLJSKA SVADBA

JOSIP KOVAČEVIĆ

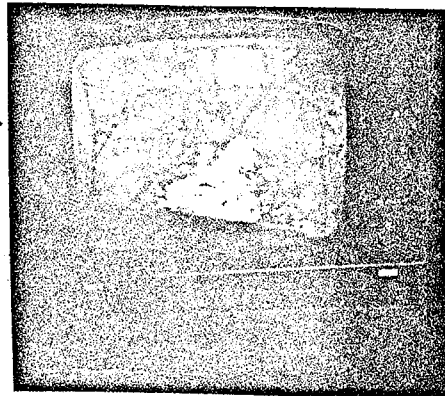
„BLED 70“

»Turopoljska svadba« (13.45)

su stanovnici Buševca. Ova zanimljiva emisija Zagrebačke televizije ulazi u konkurenciju emisija narodne muzike i folklor.

Ekipa Televizije Zagreb posjetila je turopoljsko selo Buševac s namjerom da snimi svadbu tipičnu za široko područje srednje Hrvatske. Pratićemo svatove od odlaska po mladu, pregovaranja pred njezinom kućom, do odlaska u crkvu. Emisija je obogaćena raznim detaljima koji karakteriziraju Turopoljce. Ispunjena je veseljem, pričkanjem, glazbom i običajima uz obilje jela i pića. Tekst za emisiju napisao je Josip Kovačević. Režija: Igor Micholli. Izvodač:

STUDIO

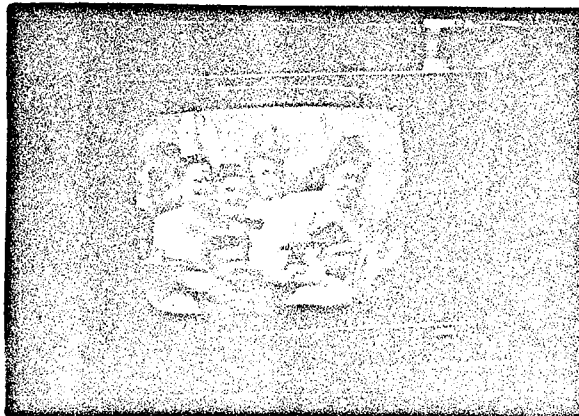

Publika za »Turopoljsku svadbu«

Večernji list

6. 17. LIPNJA

LJUBLJANA, 6. lipnja — Petog dana televizijskog festivala »Bled 70« podijeljene su nagrade emisijama koje su se takmičile u kategoriji emisija narodne muzike i folklor. Najviše priznanje stručnog žirija je dobio Studio-Beograd za emisiju »Putevi melografa«, dok je žiri publike nagradio emisiju »Turopoljska svadba« Studija Zagreb. Jučer su podijeljene i nagrade u kategoriji zabavnih emisija gdje je nagrada žirija pripala Studiju Skoplja za emisiju »Kako da se napravi portret jedne ptice«, dok je publika nagradila emisiju »TV magazin« Studija Zagreb.

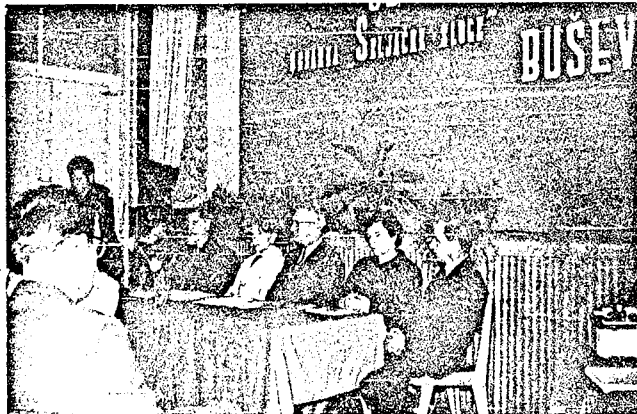
TUROPOLJSKU SVADBU odkupile su za svoju TV -mrežu Francuska i Poljska RTV.

50-ta GODIŠNJA SKUPŠTINA
18. IV 1970.

Predsjednik OSS-e Stjepan Robić, dipl.ecc. otvara skupštinu.

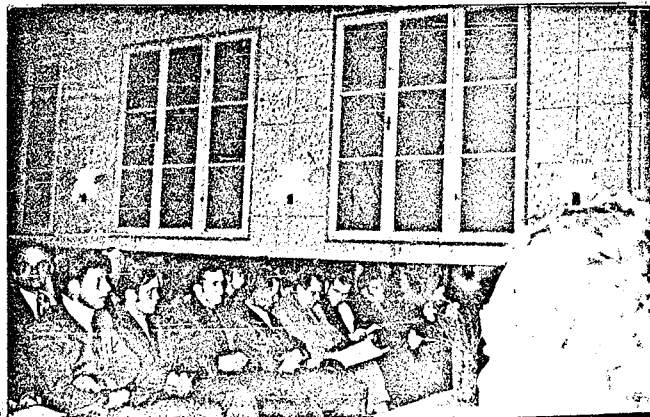
Tajnik Ivan Kos čita izvještaj o radu društva.

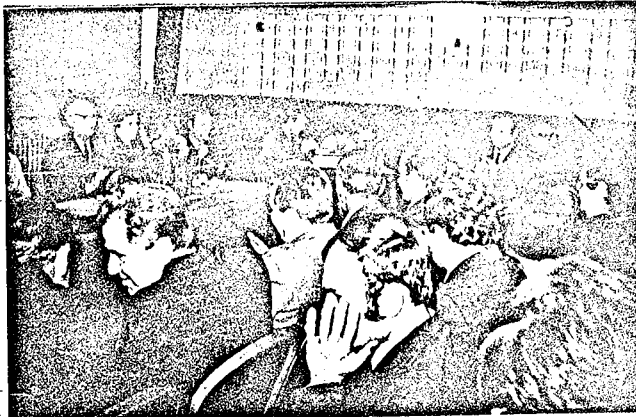
Prisutni članovi, gosti i delegati pažljivo slušaju izvještaje.

Bivši predsjednik OSS-e Ivan Katulić čita zapisnik sa osnivačke skupštine društva 18. IV 1920. godine.

Diskusija o izvještajima veoma je živa.

Pljeskom je potvrđen izbor novog upravnog i nadzornog odbora.

JUBILEJ U BUŠEVCU

Svečanom sjednicom 18. 4. 1970. u Buševcu je počela svečanost koja je obilježila 50-godišnjicu rada prvog hrvatskog prosvjetno-dobrotvornog društva »Seljačka sloga».

Ljep je to i velik trenutak za jednu malu sredinu kao što je Buševac. Ljepo je sjećanje na tje dovinu i braću koja su nas zadužila velikim djelom.

Na ovaj dan, prije pedeset godina u autonoidnog povećerija sastala se grupa naprednih seljaka u želji da izmjeni način i smisao života siromašnih seljaka. Bili su to tragovi buđenja svijesti hrvatskog seljaka i nošeni idejama Antuna i Stjepana Radića. Emancipacija i angažiranost zostalog sela dijelom Hrvatske, bili su glavni cilj braće Radića. Ta ideja inicirala je i naše »stare» od kojih niti jedan danas nije među živima da stvore jedno društvo koje bi okupljalo seljane da zajednički rješavaju probleme i da se zabavljaju. Glavno geslo je: »Prosvjetom k sreći i blagostanju».

Svečanu sjednicu otvorio je predsjednik Društva drug Stjepan Robić. U uvodnom izlaganju Robić je iznio značaj Društva na razvoj prosvjete i kulture na selu. U znak sjećanja na prvu osnivačku sjednicu pročitan je zapisnik te skupštine. Minutom šutnje odano je priznanje osnivačima društva. Nakon šutnje dvoranom se prolomio glas »Ljepo naše domovine». Tačno kao prije 60 godina odzvanjali su zvuci Hrvatske himne, u srcima starijaca javila se sjeta na prvu osnivačku skupštinu. Zatim je predsjednik zamolio radno predsjedništvo da zauzme svđa mjesto. Drug Katulić Ivan zahvalio se u ime radnog predsjedništva i otpočeo dnevnim redom.

Tajnik društva Ivan Kos podnio je referat o radu društva u proteklih godini. U opširnom izlaganju drug Kos osvrnuo se na uspjehe i neuspjehe društva. Važno je istaći da je aktivnost društva u proteklom periodu bila vrlo velika što se naročito vidjelo iz izvještaja blagajnika. Društvo je imalo nekoliko značajnih uspjeha. U prvom redu treba spomenuti osvajanje prvog mjesta na Korčuli, snimanje »Turapoljske svađe» za TV zatim nastup dramske grupe na Hvaru i dr. Nakon ovog izvještaja podnesen je izvještaj blagajnika, nadzornog odbora i režisera dramske grupe. Drug Ivan Rožić upoznao je skupštinu sa radom dramske grupe u periodu od kada on rukovodi njome. On je istakao da se dramski rad u Buševcu treba još više afirmirati i da su tom anšambu potrebna veća materijalna sredstva da bi mogao uspješno raditi. Naš ansambel sprema staru kajkavsku komediju »Hipopondrijakuš», s kojom treba nastupiti i ove godine na tradicionalnom festivalu amatera Hrvatske. Zatim je

drug Rožić predložio skupštini da se tajnik Odbora za scensku kulturu Prosvjetnog sabora Hrvatske drug Ivo Mikulić proglaš za počasnog člana društva. Nakon referata izvisena je svečana podjela pismenih priznanja — »Povelja». U dvorani je nastao muk svi su sa značiteljom očekivali kada će predsjednik Robić prozvati te sretnike. Predsjednik je naglasio da je upravnom odboru bilo teško odlučiti koga da izdvoji kao najzaslužnijeg i da se upravni odbor izjasnio za: Katulić Ivana, Mihatović Matiju i Kovačević Josipa. Kada je predsjednik pozvao najzaslužnije članove dvoranom se prolomio pljesak odobranja. Dva stara heroja našeg društva i jedan mlađi koji je u svom 15-godišnjem radu pokazao nesahajno zalaganje i poštovanost bili su dirnuti ovim priznanjem. U njihovim srcima razgradila se neka davna sjeta na minulu mladost na njihove najljepše trenutke koje su posvetili ovom društvu.

Prvi je primio priznanje drug Ivan Katulić kao zaslužan član koji je dugi niz godina vodio ovo društvo. On je aktivan ne samo ovdje nego i u ostalim djelatnostima našeg sela, zjatom je priznanje primio drug Mihatović Matija čovjek koji je niz godina bio aktivan član ovog društva. Osnovao je tam burasčki zbor i bio njegov voditelj, jednom riječi otac i učitelj ovog društva. Zatim je na podij stupio mladi slavljnik Josip Kovačević. Malo je riječi kojima bi se moglo dočarati priznanje ovom neumornom čovjeku. U proteklih 15 godina njegovo ime bilo je vezano uz ovo društvo. Sve akcije kretale su od njega. Bio je voditelj društva u ovom periodu, u najtežim trenucima društva nalazio je snage i vjere. Uvijek je isticao »Voljom snagom i ljubavlju treba se boriti za ideale, jedino tako možemo graditi sretniju budućnost».

Nakon što su primili priznanje drugovi slavljnici su se zahvalili društvu na tako visokom priznanju.

Poslije podjele priznanja počela je diskusija. Za diskusiju se javio dug Ivo Mikulić koji je lijepim riječima istakao značaj ovog jubileja. Čuvalje ond čime su vas »stari» zadužili, jer malo je takvih jubileja. Zatim je drug Mikulić izrazio značaj povorčanskkih riječi koje je društvo upisalo u svoja pravila »Svrha je društva proširiti i ukoreniti seljačku prosvjetu i podići čovječansku samosvijest ljubav i slogu među seljstvom tako da ne propadne nijedan seljački dom, nijedan siroti djeteta, nego da svi seljački domovi budu uređeni i jaki, a sve seljačke djece u radu i u poštenju dobro odgojene». Burno pozdravljen od prisutnih drug Mikulić

lic je izabran za počasnog člana našeg društva. U diskusiji su dalje učestvovali prof. Glavaš Ivo koji je istakao značaj uspjeha koje je društvo postiglo u posljednje vrijeme. Potpukevnik JNA Robić Nikola osvrnuo se na političku si-

tvaciju u svijetu i iznio koliko je značajno širiti ljubav prema kulturi i razvijati bratstvo i jedinstvo u našem samoupravljajčkom društvu. Drug Ivan Kos, jedan od najstarijih članova društva iznio je svoja sjećanja na početak ra-

da društva i njegovu ulogu u razvoju sela. Zahvaljujući njemu upozнали smo se sa historijom društva jer je Kos bio učesnik svih zbivanja koja su se u društvu odigrala.

U posljednjoj tački — plesu i veselju spro-

vedeena je noć sa nještomanje veselja nego prije 60 godina kada su naši »stari» osnovali ovo društvo. bacili iskre i raspirili žar koji i danas grije naša srca.

Drago Katulić

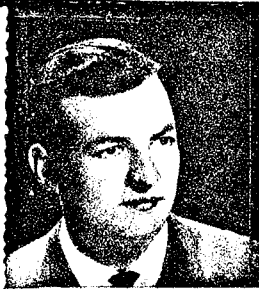
PODJELJENA PRIZNANJA NAJZASLUŽNIJIM ŽIVIM ČLANOVIMA OSS-e

Ivan Katulić

Matija Mihatović

Josip Kovačević

Josip Kovačević prima zasluženo priznanje Povelju OSS-e.

Stjepan Robić, dipl. ecc. sposoban i marljiv rukovodilac, ponovo biran za predsjednika OSS-e. Buševac.

IZ PROŠLOGODIŠNJE GODIŠNJE SKUPŠTINE OSS-e

Matija Črnko primio zasluženo priznanje

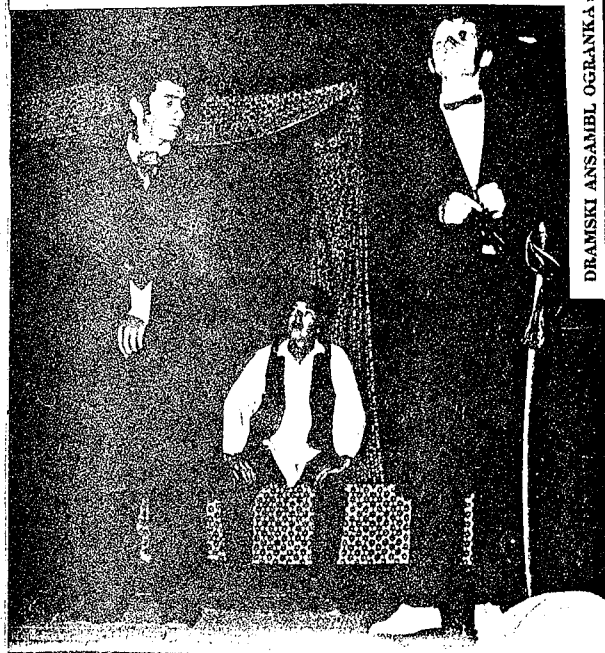

Nepoznati kajkavski pisac

HIPOKONDRIJAKUŠ ili VMISLI BOLESNIK

Jedan igrokaz vu trih pokazih

DRAMSKI ANSAMBL OGRANKA SELJACKE SLOGE BUSEVEC

Redatelj: IVAN ROŽIC (Nikole)

Asistent režije: DRAGO KATULIC

Muški kostimi: NIKOLA ROŽIC

Ženski kostimi: VERICA ROBIC

Osobe igrajuće:

GROF FERDINAND, hipokondrijakuš . . .	DRAGO KATULIC
GROFICA JALZABET, prvešega sestra . . .	MARICA DETELIC
GROF SANDOR, prvešega bratić . . .	IVAN VINTER
DOBROVOLJIC, plemenitaš, prijatelj grofa Ferdinanda . . .	BOZO KAJGANIC
DOKTOR PANKRACIJUS, vječitelj . . .	ZDRAVKO KATULIC
DOKTOR FAUST, vječitelj . . .	ZLATKO KOS
FRAJLA LUIZA . . .	DRAGICA KOVACEVIC
MIRIC, slugu grofa Ferdinanda . . .	IVICA TOMASIC
MAGDA, služkinja grofice Jalže . . .	MARINA KATULIC
HANSWURST, norčak grofice Jalže . . .	BRANKO VINTER

**D
A
B**

IN MEMORIUM

Mato (Franje) Robić

18. IX 1919 - 21. VI 1970.

Nemilosrdna smrt istrгла je iz naše sredine vrijednog, sposobnog i plemenitog čovjeka.

"Umro je Mato Robić" - pronjela se tužna vijest selom. Stegnulo se srce svakom našem mještanu, jer on iako još relativno mlad čovjek, puno je učinio za naše selo, osobito za DVD, Buševac.

Prvo mladić od 18. godina stupio je u DVD-e Buševac 1937. god. Članovi DVD. - uočivši njegovu sposobnost i volju za rad biraju ga 1949. godine za komandira, na kojoj dužnosti ostaje do 1959. godine.

Te godine izabran je za predsjednika društva, na toj dužnosti ostaje do svoje smrti. U tom razdoblju DVD-a Buševac imalo je vidnih uspjeha, od kojih je najveći izgrađeni novi vatrogasni dom.

Živa aktivnost u radu DVD- tražila je mnogo truda i volje od svih članova, a posebno od rukovodećeg kadra.

Mato Robić uvijek je imao volje i energije za izvršenje zadataka koji su bili postavljeni pred njega. O njegovoj marljivosti i požrtvornosti najbolje svjedoči niz plaketa, diploma i odlikovanja koje je za života primio, a to su:

ORDEN III reda Jugoslavije za požrtvornost

ORDEN II reda Jugoslavije za požrtvornost

DIPLOMA DVD-a BUŠEVAC

DIPLOMA Republičkog saveza Hrvatske

DIPLOMA Općinskog saveza Velika Gorica

PLAKETA za požrtvornost i rad od Vatrogasnog saveza općine Velika Gorica

DIPLOMA Općinskog Vatrogasnog saveza

SREBRNA medalja za požrtvornost i

ZLATNA medalja za požrtvornost

Na njegovom posljednjem putu ispratili su ga njegova familja, brojni članovi DVD- Buševac, predstavnici društveno političkih organizacija sela i velik broj mještana Buševca.

U otvorenom grobom oprostili su se u ime DVD-a Buševac Franje Kovačević, a u ime Vatrogasnog saveza Velika Gorica Roko Rendulić.

Mato Robić nestao je kada bi još mnogo dati našem selu, društvu, a najviše svojoj obitelji. Njegova smrt velik je gubitak za sve nas. On je umro ali njegovo ime ostat će upisano među onim Buševčanima, čija djela neće nikad biti zaboravljena.

Slava mu i hvala za sve ono što je učinio!

OGRANAK "SELJAČKE SLOGE" - BUŠEVEVEC

12. 7. 1970. god.

V E L I K A   P R O S L A V A

50- godišnjice osnutka prvog hrvatskog prosvjetnog
i dobrotvornog društva "S e l j a č k a s l o g a"

pokrovitelj

REPUBLIKA MLJEKARA
ZAGREBAČKA MLJEKARA

9 sati - Svečana sjednica
10 " - Razvijanje zastave
11 " - Svečana povorka učesnika
11,30 " - Otkrivanje spomen ploče
15 " - Nastup gostujućih društava

POSLIJE PROGRAMA NARODNO VESELJE

U SVEČANOJ POVORCI I PROGRAMU SUDJELJUJU:

- Gradišćanski Hrvati iz Trajštofa (Austrija)
- KUD "Dučec" iz Mraclina
- Mlađi Ilirci iz Krapine
- Srpsko kulturno društvo "Prosvjeta" iz Pčelića
- Ogranak "Seljačke sloge":

Gradečki Pavlovec,
Lupoglav,
Posavski Bregi
Prelog,
Sunjska Greda
Buševac

Organizaciju i pružanje ugostiteljske usluge povjereno
je ugostiteljskom poduzeću "SLAVIJA" iz Velike Gorice.

Uz poznati orkestar "CROATIAKONCERTA" Zagreb, turopoljske
specijalitete i plješivička vina ugodno će te se zabaviti.

Dođite - uvjerite se !

Odbor

=====

PRETPLATITE SE NA ČASOPIS " K A J "

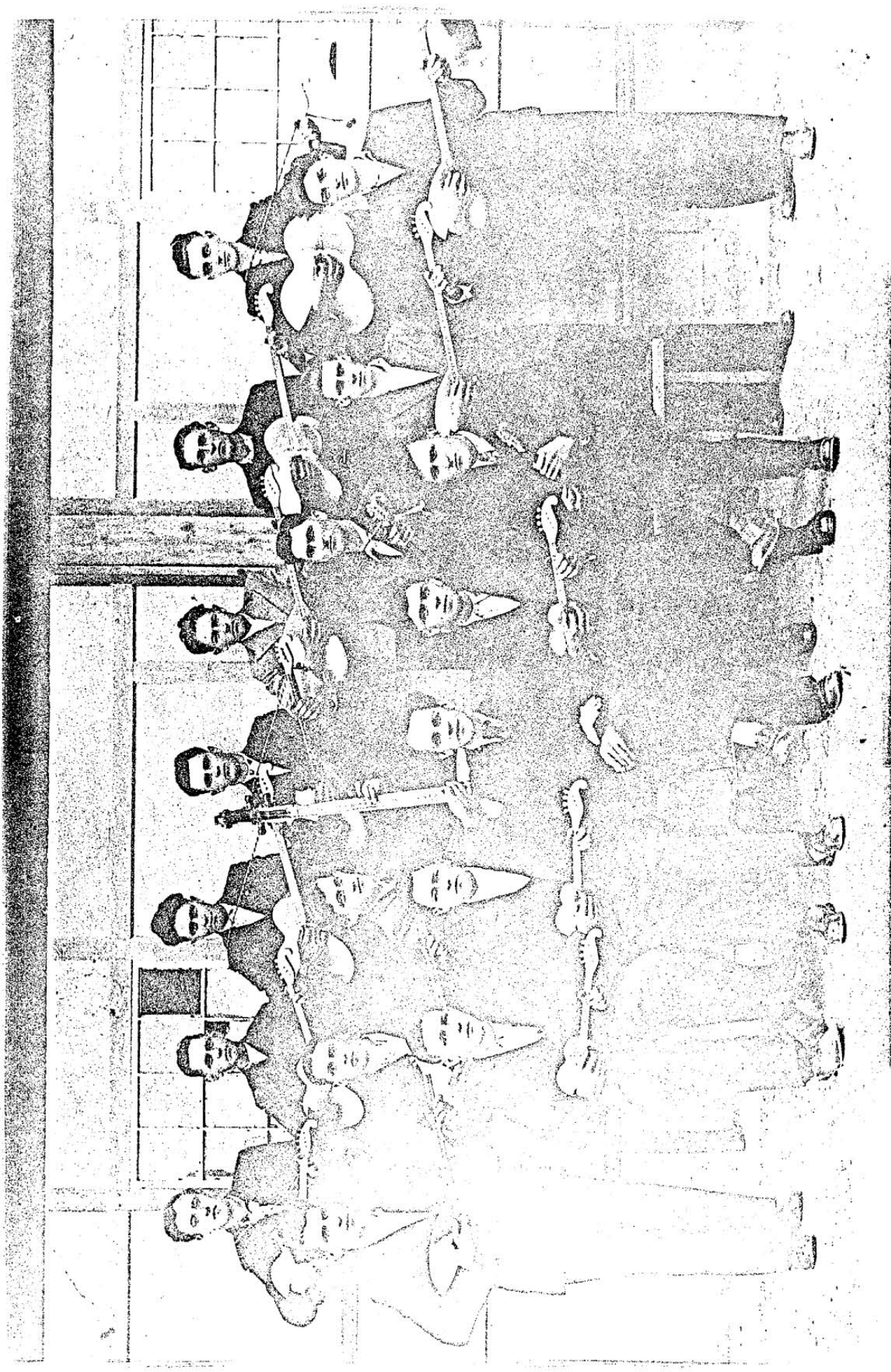
=====

ČITAJTE I ŠIRITE VELIKOGORIČKI LIST

=====

ČITAJTE G L A S B U Š E V C A

=====

TAMBURAŠKI ZBOR OGRANKA "SELJAČKE SIOCE" 1937. GODINE